

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.

Enric ANGLADA FORS

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, 24 de maig del 2019

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000187/2018, seguida pel presumpte delictes major de creació mediata i ús de document invertejat per particular, contra P. A. M. D. S., nascut el 8 de febrer de 1997 a La Massana (Andorra), fill de Joao i Maria Alice, de nacionalitat andorrana,; defensat pel lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ; és part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra CORNELLA SOLÀ; és ponent i redactora de la sentència la Magistrada Sra. Canòlic MINGORANCE CAIRAT.

RESULTANT PRIMER.- Són fets provats i així es declara, que P. A. M. D. S. fou objecte d'una suspensió governativa del permís de conduir de 15 dies, a comptar del 29 de juliol del 2017, data en que li fou notificada la resolució. Malgrat l'ordre ans esmentada, l'1 d'agost del 2017 P. A. M. D. S. fou detingut per haver estat controlat conduint. En la mateixa data de la seva detenció, P. A. M. D. S. fou condemnat per Ordenança penal com a autor responsable d'un delictes menor de desobediència greu a l'autoritat administrativa, retornant la Batlle el permís de conduir al servei de policia per a garantir el compliment de la suspensió imposada governativament, i que finalitzava el 15 d'agost del 2017.

L'11 d'agost del 2017, P. A. M. D. S. efectuà una denúncia de pèrdua del seu permís de conduir, per davant del Servei de policia, fent constar que havia perdut el mateix en data i lloc desconeguts, i el mateix dia, sol·licità al Servei de tràmits un duplicat del seu permís de conduir, en base a dita denúncia, duplicat que li fou lliurat al moment, en no adonar-se els serveis administratius de govern de la suspensió vigent.

A la data de la fi del termini de suspensió del seu permís de conduir, els agents dels Servei de policia, hagueren de trucar-lo fins a tres vegades per a que es personés a recollir el permís original.

RESULTANT SEGON.- El Ministeri Fiscal, en el decurs de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional, i considera els fets constitutius d'un delictes major de creació mediata i ús de document invertejat per particular, tipificat i penat a l'article 438 del Codi Penal, apartats 1 i 2. Atès que concorre la circumstància atenuant de ser menor de 21 anys a la data dels fets, sol·licita que li sigui imposada una pena d'1 any de presó condicional, amb un període de suspensió de la condemna de dos anys, així com que sigui condemnat al pagament de les despeses processals causades, atès que era conscient de la privació del permís en el moment d'efectuar la denúncia de pèrdua.

RESULTANT TERCER.- El lletrat Sr. David MONCLÚS no es mostra d'acord amb els fets exposats, afirmant que el seu defensat, creia de bona fe que havia perdut el carnet de conduir, i que li havia estat retornat per la Batllia, doncs és el que es fa normalment, pel que sol·licità un duplicat. Per tant, sol·licita la lliure absolució de P. A. M. D. S. pels fets d'antes, en no concórrer dol.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER.- Resta acreditat en antes per la documental aportada, que no ha estat negada pel processat, que en data 29 de juliol del 2017 li fou notificada la resolució de la Secretària d'Estat de Justícia i Interior que acorda la suspensió del seu permís de conduir des del dia 1 d'agost a les 0 hores, fins al dia 15 del mateix mes. La notificació es feu personalment i consta en la mateixa que es lliura còpia a P. A. M. D. S..

El primer dia de vigència de la prohibició P. A. M. D. S. fou detingut per desobeir la mateixa. En aquella data declarà que pensava que el dia 1 encara podia conduir, però no a partir del dia 2. Malgrat aquesta al·legació, P. A. M. D. S. acceptà una ordenança penal per la qual se'l considerava responsable d'un delictes menor de desobediència greu a l'autoritat administrativa i se li imposava una multa de 500 €. En aquestes circumstàncies, i havent estat detingut, no és versemblant creure que P. A.

M. D. S. pensava de bona fe que havia perdut el permís, i no era conscient que aquest havia estat retingut pel Servei de policia en el moment de la seva detenció.

No és de rebut l'al·legació que normalment la Batllia no tramet els permisos al Servei de policia, i que per tant això creà una confusió en el processat, doncs quan la Batllia no tramet els permisos a la policia, és per que imposa una pena de privació del mateix, que s'executa en via judicial. El que si que no és lògic és pensar que havent-hi vigent una suspensió del permís de conduir, que ha estat crebantada, judicialment es lliurarà el document al detingut.

Si P. A. M. D. S. hagués tingut dubtes respecte a si el permís li havia estat retornat o no, podria haver-ho demanat a la Batllia en el marc de l'execució de la Ordenança penal, o quan es desplaçà al Servei de policia per a efectuar la denúncia de pèrdua, el que no feu en cap dels dos casos. Però a més, tampoc informà mai del fet que havia obtingut un duplicat, malgrat fou trucat pel Servei de policia fins a tres vegades, ni feu cap esment quan finalment es personà per a recollir-lo, demostrant així la seva mala fe, doncs ocultà en totes aquestes ocasions el fet que havia obtingut un nou permís, quedant així acreditat el dol propi del tipus penal.

Concorren per tant els elements del tipus penal descrits a l'article 438 del Codi penal, doncs declarà davant l'administratiu del Servei de policia AD047 que havia perdut el permís de conduir en data desconeguda i lloc indeterminat (foli 34 d'antes), malgrat durant la seva detenció havia signat fins i tot la conformitat a la bossa on es precintà el seu permís (foli 28 d'antes), essent inversemblant que en 10 dies hagués oblidat, de bona fe, la seva detenció. La seva declaració respecte a un fet que no s'ha produït (la pèrdua del permís), provocà que el funcionari emetés un document de denuncia inveraç.

CONSIDERANT SEGON.- En el present cas, P. A. M. D. S., un cop obtingué el document de pèrdua del permís, emprà el mateix davant el Servei de tràmits del M.I. Govern per a obtenir un duplicat del document, essent perfectament conscient del contingut inveraç del mateix, el que constitueix el tipus d'ús de document inveraç per particular. En aquest punt, la defensa confon el document del que es fa ús, doncs és cert que no hi ha prova que emprés el duplicat del permís de conduir, però no és aquest el fet que se li retreu, sinó que el document inveraç és el certificat de pèrdua, i ha quedat abastament acreditat que feu ús d'aquest certificat de pèrdua, quan el

presenta davant el Servei de tràmits per a sol·licitar un duplicat del permís de conduir.

CONSIDERANT TERCER.- Els fets declarats provats són doncs constitutius d'un delictes major de creació mediata i ús de document invertejat per particular, tipificats i penats a l'article 438, apartats 1 i 2, del Codi penal.

CONSIDERANT QUART.- Dels esmentats delictes n'és responsable, en concepte d'autor, P. A. M. D. S., per haver realitzat personalment els fets punibles d'acord amb el previst als articles 20 i 21 del Codi Penal.

Concorre la circumstancia modificativa de la responsabilitat penal d'esser l'autor menor de 21 anys a la data dels fets.

CONSIDERANT CINQUÈ.- L'article 56 del Codi Penal disposa que "El tribunal fixa la pena de manera raonada, dins els límits establerts per la llei, segons el que resulti de l'aplicació dels articles anteriors, valorant les circumstàncies atenuants i agreujants concurrents i, en general, la gravetat del fet, les circumstàncies personals i la reinserció social assolida pel condemnat o les expectatives que afavoreixin una futura reinserció (...)".

L'article 58.3 del Codi penal preveu que "si les penes establertes per la llei per als diversos delictes són de la mateixa naturalesa, el tribunal pot imposar una pena única que resulti de l'acumulació de la durada de les diverses penes aplicables, amb els límits assenyalats en aquest article"

Atès l'exposat es valora d'una banda la circumstancia atenuant de ser menor de 21 anys, i d'altra la voluntat reiterada de l'autor de no donar compliment a la mesura acordada de suspensió del seu permís de conduir, desobeint reiteradament i cometent nous il·lícits a fi d'evitar el compliment efectiu d'allò dictat per l'autoritat competent, així com la recent jurisprudència d'aquest tribunal.

Valorat l'anterior s'imposa a P. A. M. D. S. la pena única de 9 mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de 2 anys.

CONSIDERANT SISÈ.- No s'escau efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil, a la vista de la natura dels fets d'autes.

CONSIDERANT SETÈ.- Altrament, de conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, el processat ha de ser condemnat al pagament de les despeses processals causades.

CONSIDERANT VUITÈ.- Tenint en compte les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, en nom del poble andorrà, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

DECIDIM

Condemnar a P. A. M. D. S. com a autor penalment responsable del delictes major de creació mediata i ús de document invertejat per particular, concorrent la circumstància atenuant de ser menor de 21 anys a la data dels fets, a la pena de NOU MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de dos anys.

Es condemna també a P. A. M. D. S. al pagament de les despeses processals causades.

Contra la present resolució es pot interposar recurs d'apel·lació, davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies naturals següents a la notificació, de conformitat amb el que disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.